

De benedictione patriarcharum, de quibus rogare tibi quoque placuit, composui^a olim 793—796? epistolam¹ sub nomine tuo Samuhelisque^b condiscipuli tui². Nescio, si de ea postulasti, sive de quolibet alio auctore.

De epistola interrogasti, quid esset? Nam 'epi' super, 'stola' habitus Grece dicitur. Unde Hadrianus^c imperator Epitetum^d philosophum inter alias inquisitiones interrogavit, quid esset cinctum? At^e ille videns eum epistolam manu tenentem respondit: 'Quod manu tenes'³. Volens intellegere, quasi supercinctorium esset epistolae sigillum, quo a foris vestiatur cartula. Hanc habeto interpretationem, donec meliorem invenias vel veriore.

89.

10 *Alcvinus episcopum quendam ob studium praedicandi laudat et in eo confirmat.*
793—796?

Codd. A 1 fol. 134—134', A 1 p. 158—159 n. 113^a.*

Ed. J 218.

PIO PONTIFICI ILL. ALBINUS^b SALUTEM.

15 Obsecro, ut has^c litteras alterius cartule iubeatis dirigere ad fratrem vestrum ill. episcopum.

Multum me laetificavit ill. presbiter⁴ de unanimitate vestra et de instantia praedicationis et de fortitudine fidei et desiderio, quod habetis^d de salute patrie⁵ habitantiumque in ea. Hoc est, domine sancte, opus vestrum, haec est merces vestra, haec
20 laus et gloria vobis sempiterna, ut praedicetis verbum Dei omni personae cum magna fiducia. Nullum gladium timentes, quanto magis nec linguas vaniloquas, que sibi cum divite purpurato flammam incendere probantur. Vos vero, verbi Dei doctores, parate vobis locum letitiae, non dico in sinu Abrahae, sed in domini^e Salvatoris aeterna beatitudine, quo translatus est idem pius patriarcha cum omnibus prioris seculi sanctis.
25 Sternite cum apostolis vestimentis vestris viam asino Christi, ut plano pede illum portans pergat ad Ierusalem^f, non Romanis manibus destruendam, sed animabus sanctorum perpetuo construendam, quo me vobiscum, meritis non confidentem, precibus pietatis vestrae, gratia donante divina, deducite, ubi pariter^g dicamus: 'Sicut audivimus, ita
et videmus^h in civitate Dei nostri, gloriosa dicta sunt de te; civitas Dominiⁱ est pax
30 perpetua mihi^k virtute tua et abundantia totius letitiae in turribus tuis'.

Opto vos bene valere et in Christo semper proficere, karissimi et clarissimi patres.

^a) composui T*. ^b) Samuelisque T*. ^c) h eraso corr. adrianus T*. ^d) Epithetum T*.

^e) Ad H; At T* in ras., t alio atram.

35 89. ^a) Lemma: Epistola Albini A 1. ^b) Alcuinus A 1* (Alcuinus A 1 sec. Pertz). ^c) om. Pertz. ^d) habeas A 1 sec. Jaffé. ^e) domino A 1, m. rec. corr. in domini. ^f) in Hierusalem A 1*. ^g) parviter A 1, A 1*. ^h) vidimus A 1, corr. m. rec. in videmus. ⁱ) Dei A 1*. ^k) mihi corr. in in A 1*.

1) quae iam non exstat. 2) Beornradi archiepiscopi, cf. supra p. 93, cuius Alcvinus in carmine ad Angilbertum (Poet. Carol. I, 239) meminit: Sis memor ut Samuel, dulcis Homere, precor. 3) Cf. 40 de hac interrogatione Haupt's Zeitschr. für Deutsches Alterthum XIV, 544. 549. Huc pertinet etiam carmen Alcvinus Ad quemdam episcopum (Poet. Carol. I, 248):

Nulla manus [cartam] discingat, ni tua, praesul,
Solve, pater sancte, et lege tu feliciter illam.
Succinctum solvat, cupiat qui abscondita scire,

45 Nulla tamen dextra, ni tua, sancte pater.

4) fortasse Eanbaldus presbyter Eboracensis, cf. supra p. 91. 5) Angliae. Haec igitur epistola post reditum Alcvinus in Franciam scripta videtur.